

שיאריהת ישראל

דברי תורה וסיפורים מרבינו

הרה"ק רבי ישראל דוב בער מווילעדניק וצוק"ל

י"ל ע"י מוסדות 'שאריהת ישראל' ווילעדניק בעיר קאראסטין אוקריינא

גיליון ל"ו
פרשת כי תבא
תשפ"ב

אור התשובה

ליקוטים מדברי רבינו בעניני תשובה שלימה

הבת קול שיוצאת בכל יום ומעוררת על התשובה (זוהר ח"ג קכו), מזה הבת קול נמשך הרהורי תשובה לכל אחד ואחד מישראל בכל יום ויום, ועל כן רשעים מלאים חרטות (ראה נדרים ט:), מצד הרהורי תשובה הנמשכים מהבת קול המעוררת אותם, אך אעפ"כ המה עדיין רשעים ואינם יכולים לשוב באמת עד ה' ולטהר הכלים שלהם, כי מצד שהכלים שלהם מזוהמים, אינם יכולים להכיל בקרבם הבת קול הנ"ל, ולהיות נקבע בקרבם ממש עד שלא יטה עצמו אל ההיפוך, כי אם מהרהר בתשובה ומתחרט לפי שעה, וככל ששבו על קיאו, כי אינו יכול להכיל הבת קול בכלים שלו.

והעצה לזה הוא התקשרות אל הצדיקים, שהמה בכוחם הגדול יכולים להחזיק את הבת קול הנ"ל להמתקשרים אליהם ורצונם לשוב אליו יתברך, רק שאינם יכולים כנ"ל.

(עמוד ח)

אור הפרשה

דברי תורה מרבינו בתוספת ביאור בסוגריים מרובעות

'וכתבת על האכנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב' (דברים כו ח) וברש"י: בשבעים לשון. התורה ניתנה בשבעים לשון באר היטב, אך לשון ארמי שהוא התרגום יש סכרא שהוא בפני עצמו ואינו בכלל הע' לשון, ובאמת ידוע שהתרגום אינו פירוש על לשון הקודש, כי אם ענין בפני עצמו, אבל כל שארי הלשונות המה פירושים על לשון הקודש, והנה התורה הקדושה בעצמה היא אותיות הקדושים, והלבוש שלה הראשון הוא לשון הקודש, ואחר כך כשנתלכשה בלבושי שק באלפי אלפים לבושים, יש לה בכלל כל לבושי הע' לשון.

והנה במקומינו אחרי שאנו מבארים כל התורה כולה ע"פ לשון אשכנז המודגל בינינו, עשינו אותו הלשון הכנה רבה לתפוס בתוכו קדושת לשון הקודש וענינים הקדושים, ויש בו צד מעלות קדושה, מפני שהוא ביאור כל עניני הקודש שלפנינו, משא"כ בתרגום שאין ביאור לנו וכו', ולכן כשאדם לומד צריך לפרש כל מה שלומד בלשון לע"ז דווקא, ואז הוא תיקון לבחינת הרהורים ומחשבתין בישין ניצוצי הקדושה הנופלים בשבירה רח"ל, ולע"ז הוא בחינת מחשבות רעות, וכדברי רבותינו ז"ל (גיטין ה:): 'המוציא לע"ז', אבל אם לא ילמוד אותם כי אם הכרקה בלבד אינו מטהר אותם וד"ל.

(עמוד קג)

זמני כניסת ויציאת השבת

קאראסטין	אנטוורפן	לונדון	ניו יורק	בני ברק	ירושלים	
6:59	7:28	6:57	6:45	6:23	6:08	כניסת השבת
8:05	8:26	8:01	7:52	7:21	7:19	יציאת השבת
8:56	9:08	8:22	8:13	7:56	7:59	רבינו תם

אור ההלכה

פסקי הלכה קצרים בהלכות שבת

מוקצה (ו)

שעון שעמד מלכת - הרי הוא מוקצה ואסור ללבוש בשבת. אבל אם נעמד מלכת בעודו על ידו - אם האדם עומד כעת במקום שאינו יכול להשאירו משום שהוא עלול להיגנב וכדו' מותר ללכת עימו למקום שמור ולהניחו שם.

מד חום שהפעלתו אינה כרוכה בהפעלה חשמלית, כגון מד חום מכספית דינו ככלי שמלאכתו להיתר.

מגב קטן שמשמשים בו לגרוף מים מהשיש במטבח דינו ככלי שמלאכתו להיתר.

צעצועי ילדים המשמיעים רעש יש בהם כמה סוגים: אם עיקרו עשוי להשמיע קול דינו ככלי שמלאכתו לאיסור ומותר לטלטלו רק לצורך גופו או מקומו, אבל אם עיקרו מיועד למשחק אלא שאפשר ללחוץ על כפתור שישמיע קול דינו ככלי שמלאכתו להיתר.

פסקי ההלכות אינם אלא לעזור את לב המעיין

אור העבודה

פנינים מרכיני בעיני הדרכי עבודת ה'

'אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס וכו', אלא הו' כעבדים המשמשים את הרב וכו' (אבות פ"א מ"ג)

ולכאו' קשה שיש כאן יתור לשון שכופל פעם שני 'אלא הו' כעבדים' וכו', והיה די באומרו 'אל תהיה כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס', וצריך להקדים לבאר מאמר (שם פ"ד מ"ב) 'שכר מצוה מצוה', הפירוש הוא שהמצוה בעצמה שהיא עבודת לה' זהו גופא השכר, כמאמר (דברים כח מז) 'תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה ובטוב לבב מרוב כל', שפירושו הוא שעיקר השמחה יהיה מהעבודה עצמה, 'מרוב כל' יותר מכל תענוגי גן עדן.

כי בגן עדן עצמו ג"כ יוכל להיות שוטה ח"ו, כמו ששמעתי בשם הקדוש רבי שלמה מקארלין ז"ל, שראה בראייתו הזכה נשמה של איש הדיוט אחד שהיה בזמנו שזכה ע"י זכות גדול של פיקוח נפש שהציל נפש אחת ממות, ובימים אחרים נפטר זה ההדיוט, ותיכף מחמת זכות הגדול נכנס בגן עדן, רק שנתנו לו גן עדן מעין עסקיו שהיה לו בעוה"ז, עד שרבי שלמה הנ"ל היה בעזרו, וד"ל. וכל תענוגי גן עדן העיקר הוא לכרא עי"ז לעבודת ה', וזהו ענין 'שכר מצוה מצוה'.

(עמוד לט)

יומא דהילולא

ב"א אלול - הרה"ק ר' דוב בעריש מאלעסק בהרה"ק ר' שלמה זצ"ל

ב"ב אלול - הרה"ק ר' פנחס מקינצק בהרה"ק ר' נתן דוד משידלובצא זצ"ל
הרה"ק ר' מרדכי דוב מהורנסטייפל בהרה"ק ר' משולם זושא זצ"ל
הרה"ק ר' ישכר דוב בערטשע בהרה"ק ר' מרדכי מנדבורנא זצ"ל

ב"ג אלול - הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק ב"ר פנחס זצ"ל
הרה"ק ר' יצחק מנחם מנדל בהרה"ק ר' שמואל צבי מאלכסנדר זצ"ל
ב"ד אלול - הרה"ק ר' דוב בער בהרה"ק ר' ישראל מטשורטקוב זצ"ל

ב"ה אלול - התנא רבי אלעזר בן רבי שמעון בר יוחאי
הרה"ק ר' יחיאל מיכל מזלאטשוב בהרה"ק ר' יצחק מדרוהביטש זצ"ל

ב"ו אלול - הרה"ק ר' שמואל אבא מזיכלין ב"ר זעליג זצ"ל

ב"ז אלול - הרה"ק ר' יעקב אריה מקאוולע בהרה"ק ר' מרדכי מנעשכין זצ"ל
הרה"ק ר' שלום מבעלזא ב"ר אלעזר זצ"ל

האזהרה על הציון הקדוש

אור הצדיקים

א מעשה פאר מלוח מלכה

לקראת יומא דהילולא

של הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זי"ע

את הסוס ב-45 זהובים, אולם אף פרוטה לא פחות.

"מיד הוצאתי את הכסף מכיסי ושקלתי לידי בעל הפונדק 45 זהובים. בעל העגלה, שהביט בנו כשעיניו כמעט יוצאות מחוריהו, הביט בנו בתדהמה מוחלטת. הוא לא היה מסוגל להוציא מילה מפיו ושמחתו היתה בלתי ניתנת לתיאור.

"אתה רואה" אמרתי לו, "אפילו במצב שנראה חסר כל תקווה, בורא העולם יכול לעזור לך". הוא מיהר עם הפונדקאי כדי לרתום את הסוס לעגלה שעמדה תקועה ביער.

"מיד כשהם הלכו מספסל לספסל, מאיש אל איש, עד שעברו את כל בית המדרש והגיעו אל אחת הפינות האחוריות, שם עמד אדם פשוט למראה, שקוע בהרהורים. "זהו זה!" קרא רבי אלימלך בשמחה. "בבקשה ידיד יקר, אמור נא לי מי אתה וכיצד השגת את האתרוג הנפלא שברשותך".

האיש מופתע מהשאלה הבלתי צפויה השיב לאיטו כשהוא בוחר את המילים בקפדנות: "זהו סיפור ארוך. התרצו לשמוע את הסיפור כולו?"

"בוודאי! אני בטוח שיהיה זה סיפור הראוי להישמע" השיב הרבי. "ובכן" החל הזר את סיפורו, "שמי הוא אורי ואני בא מן העיר סטרעליסק.

"מאז ומתמיד היתה מצוות נטילת הלולב והאתרוג חביבה עלי, וכך, למרות שאני אדם עני, אני משתדל לרכוש אתרוג יפה ומהודר בכל שנה. אשתי עוזרת לי בפרנסת הבית ועובדת כטבחית, ואילו אנוכי מלמד בעיר סמוכה. מחצית משכרי אני מוציא לצרכי הבית, ואילו בחצי השני אני רוכש אתרוג בלעמבערג. כדי שלא לבזבז כסף על הנסיעה לשם, אני הולך ברגל.

"גם השנה הייתי בדרכי ללעמבערג ובכיסוי 50 זהובים, אותם הקדשתי למטרת רכישת אתרוג. בדרך עצרתי בפונדק כדי לשתות משהו ולנוח קצת. הואיל והיתה

זו שעת מנחה, נעמדתי באחת הפינות והתפללתי מנחה.

"כאשר הייתי באמצע תפילת "שמונה עשרה", שמעתי לפתע צעקה נוראה ולאחריה אנחות וגניחות של מישהו שנמצא כנראה בצרה גדולה. הרגשתי, כי האדם הנתון בצרה הוא יהודי, אם כי אי-אפשר היה לשמוע ממנו אף מילה ברורה אחת. מיהרתי לסיים את תפילתי כדי לראות מה הענינים וכמה אפשר לעזור לאיש הנתון בצרה. נתגלתה לפני דמות של אדם נרגש ונרגז, לבוש בבגדי איכרים ומחזיק בידו שוט בו הוא נפנף בהתרגשות גדולה.

"התברר לי, כי האיש הינו בעל עגלה יהודי עני, נשוי לאשה ואב למספר ילדים, שבקושי רב מוציא את פרנסתו מהובלת אנשים בעגלה הרתומה לסוס צנום אחד. עתה קרה לאיש אסון נורא: סוסו כרע תחתיו לפתע, התמוטט ומת. ככל הנראה סיים הסוס המסכן את התפקיד שלו לתמיד, ועתה - צעק בעל העגלה במר נפשו - לא נותר לו, אלא לתלות את עצמו על עץ ולגמור את חייו, באשר בלי הסוס נשבר מטה לחמו ואין לו יותר מה לעשות בעולם הזה.

"לא יכולתי לראות את הסבל והיאוש הנשקפים מעיני היהודי הפשוט ונסיתי לנחמו. אמרתי לו, כי אסור לו לשכוח כי בורא העולם יכול לעזור לו במצוקתו, ככל שהיא נראית לו חמורה ונטולת פתרון. גם בעל הפונדק ריחם על האיש ואמר לו, כי הוא מוכן למכור לו ב-50 זהובים סוס מצויין, השווה 80 זהובים, רק כדי לעזור לו לצאת מן המיצר.

"בעל העגלה מיאן להתנחם ואמר כי אין לו בכיס אפילו פרוטה שחוקה, על אחת כמה וכמה 50 זהובים, וכי מי שמציע לו לקנות סוס ב-50 זהובים עושה ממנו צחוק.

"הרגשתי באותו רגע, כי אין אני יכול להמשיך ולהחזיק בכיסי את 50 זהובים השמורים עמי לקניית אתרוג בלעמבערג, שעה שלפני עומד יהודי שכל חייו תלויים בכך. שאלתי, איפוא, את בעל הפונדק מהו המחיר הסופי שבו הוא מוכן למכור את הסוס? בעל הפונדק הביט בי בפליאה כמי שלא מאמין למשמע אוזניו ואמר, כי אם אשלם לו מיד ובמזומנים, הוא מוכן לתת

היה זה היום הראשון של חג הסוכות, בעיר ליעזנסק - בבית מדרשו של הצדיק המפורסם הרה"ק רבי אלימלך. בבית המדרש הורגשה אורית חג, כשהרה"ק רבי אלימלך ניצב לפני העמוד והחל לומר את ההלל.

אך היה משהו בלתי רגיל בהתנהגותו של הרבי השנה. מדוע הוא הפסיק בפתאומיות את הנענועים של האתרוג והלולב? ומדוע לא היתה התפילה כימים ימימה? היה ברור כי משהו מטריד את מנוחתו של הרבי. משהו שלא נותן לו מנוח.

מיד עם סיום התפילה נחפז הרה"ק רבי אלימלך אל אחיו, הרה"ק רבי זושא, שבא לשהות בחג יחד אתו ואמר לו: "בוא ותעזור לי למצוא את האתרוג הממלא את כל בית-הכנסת בריח של גן עדן".

השניים הלכו מספסל לספסל, מאיש אל איש, עד שעברו את כל בית המדרש והגיעו אל אחת הפינות האחוריות, שם עמד אדם פשוט למראה, שקוע בהרהורים. "זהו זה!" קרא רבי אלימלך בשמחה. "בבקשה ידיד יקר, אמור נא לי מי אתה וכיצד השגת את האתרוג הנפלא שברשותך".

האיש מופתע מהשאלה הבלתי צפויה השיב לאיטו כשהוא בוחר את המילים בקפדנות: "זהו סיפור ארוך. התרצו לשמוע את הסיפור כולו?"

"בוודאי! אני בטוח שיהיה זה סיפור הראוי להישמע" השיב הרבי. "ובכן" החל הזר את סיפורו, "שמי הוא אורי ואני בא מן העיר סטרעליסק.

"מאז ומתמיד היתה מצוות נטילת הלולב והאתרוג חביבה עלי, וכך, למרות שאני אדם עני, אני משתדל לרכוש אתרוג יפה ומהודר בכל שנה. אשתי עוזרת לי בפרנסת הבית ועובדת כטבחית, ואילו אנוכי מלמד בעיר סמוכה. מחצית משכרי אני מוציא לצרכי הבית, ואילו בחצי השני אני רוכש אתרוג בלעמבערג. כדי שלא לבזבז כסף על הנסיעה לשם, אני הולך ברגל.

"גם השנה הייתי בדרכי ללעמבערג ובכיסוי 50 זהובים, אותם הקדשתי למטרת רכישת אתרוג. בדרך עצרתי בפונדק כדי לשתות משהו ולנוח קצת. הואיל והיתה

אור הישועות

סיפורי ישועות ומופתים מרכיני

❁ 'דער וואס וועט נאר אנבאפן מיין קלאמקע וועט געהאלפן ווערן' ❁

[-מי שרק יגע בידית דלתי יוושע]

בעיר זיטומיר התגורר יהודי שהיה שאר בשרו ואחינו של רבינו, ושמו ר' אלטער. מחמת שהיה ירא שמא יתפסוהו ויקחוהו לעבודות הצבא, ברח אל דודו רבינו שבווילעדניק וישב בביתו נאווה קודש.

פעם קרא אותו רבינו לחדרו וביקש ממנו שיקח קמפוץ טבק ויתנהו בתוך מקטרתו, והוסיף: וכל שונאיך ומבקשי רעתך יעלו בעשן שיעלה מן המקטרת וימוגו עימו.

אחרי כן חזר ר' אלטער לביתו שבזיטומיר, וכשהגיעו לעירו סיפרו לו כי באותו יום שבו פיסם רבינו את מקטרתו, שכרו המגייסים עגלה שיסעו עימה מזיטומיר לוילעדניק כדי לגייסו לצבא, ויהי כאשר יצאה העגלה מן העיר זיטומיר סירבו הסוסים להמשיך בדרכם, וכל האמצעים שנקטו לא הועילו להזיזם ממקומם.

נתיישבו המגייסים מהסוסים האלו ושכרו בעל עגלה אחר, אבל גם הפעם נשארו הסוסים עומדים בשערי העיר כנטועים במקומם. אז נוכחו כולם לראות כי יד ה' עשתה זאת, ומשכו ידיהם מעסק ביש זה וחזרו העירה.

פעם באו אל רבינו חמשה חסידים מהעיר סטאראדוב לשהות בצל קורתו ולהתבשם מקדושתו, טרם פרידתם ציווה עליהם רבינו שילכו לסופר סת"ם שיבדוק את התפילין שלהם, והוסיף להם: אם אינכם רוצים לשאת בהוצאות הבדיקה, הריני מקבל עלי את כל הוצאות הבדיקה.

נענה אחד מהם ואמר לרבינו כי התפילין שלו אינן זקוקות לבדיקה, היות וקודם הנסיעה מסר את תפיליו לבדיקה אצל הסופר בעירם.

השיב לו רבינו: אף על פי כן רצוני שכולכם תבדקו את התפילין. עשו החסידים כדברי רבינו, ולתדהמתם מצא הסופר כי כל התפילין היו פסולות.

חזרו החסידים אל רבינו ושאלוהו לפשר הדבר, וכיצד יכול להיות שהסופר שבעירם, שידוע כירא שמים, ואף משמש בעירם כשוחט ובודק יכשילם בתפילין פסולות. ענה להם רבינו: אויב ער איז א' שוחט... [אם הוא בכלל שוחט...], ולא רצה רבינו לסיים את דבריו הקדושים.

<< המשך מעמוד ג'

דבר הוא לקח לידו את השוט שלו, הניף אותו אל על, נפנף בו בכל כחו וקרא בקול גדול: "ריבוננו של עולם! אני אוהב אותך כל כך! אני אוהב אותך יותר מאשר את אשתי וילדי! מה אוכל לעשות כדי לשכנע אותך באהבתי אליך? אצליף בשוט שבידי לכבודך, כאות וכסמל לאהבתי!" ובאומרו זאת, הניף בעל העגלה את השוט והצליף בו באויר שלש פעמים.

"היה זה באחד מימי עשרת ימי תשובה שבין ראש השנה ליום כיפור. ביום כיפור ישב הקב"ה בבית דין של מעלה והאזין לתפילות היום הקדוש. אותה שעה היה הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב, סגורם של ישראל, דוחף קרון מלא מצוות שעשו היהודים במשך השנה, אל שערי השמים. ברגע האחרון הופיע השטן והפריע לו בכך שזרע בדרך עברות

שעברו בני ישראל במשך השנה, כך שרבי לוי יצחק נתקע שם ולא הצליח להתקדם הלאה. אחי, רבי זוסיא ואני עצמי, נתנו לו כתף, כדי לעזור בדחיפת הקרון קדימה, אולם כל זה היה לשוא, גם המאמצים המשותפים של שלשתנו עלו בתוהו.

"לפתע נשמע רעש מוזר ואת האויר פילח קול צליפת השוט, שוטו של בעל העגלה. הקול הפך לקרן אור בעל עוצמה אדירה, שהאיר את כל היקום עד למעלה, בשמי השמים. אפשר היה לראות את המלאכים ואת כל הצדיקים יושבים מסביב, משבחים ומפארים לה' וכאשר נשמע קולו של בעל העגלה, שהצהיר על אהבתו לה' בעודו מצליף בשוט, ענו כולם ואמרו: "אשרי המלך שעבדיו משבחים לו כך!"

"באותו רגע הופיע המלאך מיכאל כשהוא מוביל אחריו סוס ואחריו את בעל העגלה

עם השוט ביד. המלאך מיכאל רתם את הסוס לקרון המלא מצוות ובעל העגלה הצליף בשוטו. וראה זה פלא: הקרון זינק קדימה, דהר על פני כל עוונות בית ישראל שחסמו קודם לכן את הדרך והגיע הישר אל כיסא הכבוד. ה' מלך מלכי המלכים, קיבל אותו בחסד וברחמים ומיד קם מכסא הדין וישב על כסא הרחמים. כך נחתמה שנה טובה ומאושרת לכל בית ישראל".

סיים הרה"ק רבי אלימלך את סיפורו, והוסיף: "ואתה רבי אורי, ראה נא כי כל זה בא בזכותך, בזכות מעשה החסד שעשית. לך הביתה והיה למנהיג בישראל. תנהג את עדתך ברמה, כי הוכחת שהנך ראוי לכך. אולם לפני שאתה הולך, תרשה נא לי לברך על האתרוג המופלא שלך". ואותו רבי אורי התפרסם לימים כ"השרף" - הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק, זכותו יגן עלינו.

מי שיש באמתחתו דברי תורה, סיפורים או עובדות מרכיני הק', נשמח אם ישלחם אלינו y0527173945@gmail.com